

život u Magdenburgu su povoljnije. Izgleda da je Vlačić odnio iz Magdenburga preko hiljadu, možda i dvije hiljade talira, vrlo veliku sumu za tadašnje vrijeme, a pri tome je njegova očevina ostala netaknuta. U Jeni je kupio kuću za stanovanje sa vrtom. Njegove materijalne prilike su sređene i vrlo zadovoljavajuće. Njegov ugled je vrlo velik, njegova riječ odlučuje o crkvenim prilikama u Thüringenu. Izlazi crkvena povijest, izlazi katalog svjedoka istine, njegovo ime postaje slavno. I onda, kad je prisiljen da napušta Jenu, materijalno stanje njegovo je povoljno. Kad je prodao jedan dio svoga posjeda u Istri, on je imao gotovine (1563.) 2.100 talira, koje je depozirao kod grada Regensburga i dobivao na taj iznos 105 talira godišnje kamate. A kuća u Jeni u vrijednosti od 1000 forinti, bila je tad još neprodana (Pregger II., 229—230). Iz pisama hrvatskih protestanata (Cvečić) se vidi da je Vlačić i njima posuđivao novac. Kad su mu spočitavali da je lihvar i pitali ga otkuda mu toliki novac, on je odgovarao, da je jedan dio tog novca uštedio od svojih prijašnjih prihoda time što je skromno živio i malo trošio, drugi dio da je dobio od prodaje nasljedstva a treći dio da su mu poklonili prijatelji. Na drugoj strani izgleda da su već u Regensburgu njegove potrebe mnogo veće od njegovih prihoda, on neće više uopće imati poslije Jene nikakve plaće ni sa koje strane, izdržavat će se od svojih knjiga i pomoći prijatelja i gristi od ušteda i od svoje djedovine, dok je svu ne izjede.

Njegovo materijalno stanje postaje sasvim kritično kad mora da ostavi i Regensburg i kad mu grad otkazuje ulog. Jer od sada gotovina, koliko mu je uopće od nje još ostalo, neće nositi ništa i on će je brzo trošiti. Sin mu živi na studijama u Strassburgu, on sam putuje vrlo mnogo, kupuje knjige i rijetke rukopise, brzo se rađaju djeca po drugoj ženi, obitelj je velika, on sam je bolestan, a izgledi za novo sigurno namještenje su sasvim slabi. U tom